ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1553

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Γ'ηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
14
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 54 λ. Δύσις ἡλ. 6 ὥ. 58 λ.
ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 20.6, ἐλαχ. 11.4. Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς ἢ μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον ἕως ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 763.0

ΔΙΚΤΑΤΟΡΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Ἀσχέτως πρὸς τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ κανεὶς περὶ τῆς ὠφελιμότητος τῆς ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τοῦ τέως διακτάτορος κ. Παγκάλου κατηγοριῶν μετὰ πάροδον τόσου χρόνου ἀπὸ τὴν ἀνατροπήν του, ἀφοῦ ἐπανῆλθον τὰ πολιτικὰ ἀδιάφορα τῆς δικτατορίας του καὶ ἀφοῦ κορυφαῖοι συνεργάται του καὶ ὑπουργοί του τιμητικῶς κατέχουν σήμερον θέσεις εἰς τὰς κυβερνητικὰς τάξεις, ἡ πρώτη κατ' αὐτοῦ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἔσχεν ἦδη μίαν θετικὴν συνέπειαν: Ἔφερεν εἰς φῶς μίαν πραγματικότητα, τὴν ὁποίαν πρέπει ἐξαιρέτως νὰ προσέξῃ ἡ δημοσία γνώμη τῆς χώρας ταύτης.

Πρόκειται περὶ τῆς συνεχιζομένης ὑπάρξεως τῶν ἰδίων ἐκείνων στρατιωτικῶν παραγόντων, οἱ ὁποῖοι, βενιζελικὴν ἔχοντες τὴν πρώτην γένεσιν καὶ ἀγωγήν, ἐστρατοκράτησαν τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ μακρόν, ἐν ἀρχῇ ἡνωμένοι, ἀργότερον ἀλληλομαχόμενοι. Διότι καμμία ἐξεζητημένη καὶ δικολαβικὴ ἐπίσημος διάφευσις δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ ἀποκρύψῃ ὡρισμένα γεγονότα. Βενιζελικὸς βουλευτὴς ἐκ Μακεδονίας διαμαρτύρεται τηλεγραφικῶς ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου. Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ἀδίκως καὶ παραλόγως, πρό τινων μόλις ἡμερῶν, ἐπιτεθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν ἐναντίον πολιοῦ βουλευτοῦ, ἀλλοτε Γενικοῦ Διοικητοῦ, εἰλικρινῶς Φιλελευθέρου, διότι ἐτόλμησεν ὡς εἰδικὸς ἐπιστήμων, νὰ ὑποδείξῃ μερικὰς ἀτελείας τῶν κυβερνητικῶν μέτρων κατὰ τῆς ἐλονοσίας, ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ μὴ ἀνεχόμενος ἀντίρρησιν ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ὑποτελεῖς του, δὲν φαίνεται νὰ ἠσθάνθη καμμίαν δυσφορίαν διὰ τὴν ἰταμὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν βουλευτοῦ τοῦ κόμματός του. Συγχρόνως δὲ ἀπομένει ἄνευ καμμιᾶς συνεπείας καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ στρατηγὸς Ὀθωναῖος, εἰς τὸν ὁποῖον, ἐπανεισαχθέντα εἰς τὸ στράτευμα ἀνετέθη ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ τῆς βορείας Ἑλλάδος, ἐδήλωσε, μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ τέως Διακτάτορος ὅτι τὸν ἐκτιμᾷ τόσον, ὥστε νὰ τὸν συμβουλεύεται διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας.

Καὶ μόνον τοῦτο τὸ γεγονὸς εἶνε ὑπεραρκετὸν διὰ νὰ πείσῃ τοὺς πάντας περὶ τῆς συνεχίσεως τοῦ στρατιωτικοῦ «παραγοντισμοῦ», τῆς διατηρήσεως, δηλαδή, τοῦ πνεύματος τῆς στρατοκρατίας, παρ' ὅλας τὰς ἐπιφάσεις καὶ ὅλας τὰς βεβαιώσεις καὶ τὰς ἐπαγγελίας.

Ἡ Ἑλλὰς σήμερον ἀποτίει φόρον δικτατορίας εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, ἐπαγγελθέντα τὴν καταπάτᾳξιν τοῦ στρατιωτικοῦ παραγοντισμοῦ. Διότι δὲν ἀποτελεῖ μυστικὸν διὰ κανένα, ὅτι ἡ ψῆφος τῆς 19ης Αὐγούστου τοῦ 1928, ἡ ὁποία ἐγκαθίδρυσε τὸν κ. Βενιζέλον παντοδύναμον δικτάτορα πολιτικόν, αὐτὴν κυριώτατα καὶ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν εἶχε τὴν σημασίαν. Ὁ λαὸς ἐπίστευεν ὅτι πρὸ τῆς παρουσίας τοῦ ἀρχικοῦ αὐθέντου ὅλων αὐτῶν τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων εἰς τὴν ἐξουσίαν, αὐτοὶ θὰ ἐξουδετεροῦντο ὁριστικῶς καὶ θ' ἀποκαθίστατο πλέον ἡ λαϊκὴ κυριαρχία εἰς τὴν χώραν, ἡ ὁποία τόσον βαρέως ἐπλήρωσε τὴν ἀνάμιξιν τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὰ κοινά. Καὶ εἶνε ἐπίσης γνωστόν, ὅτι ὑπάρχουν καὶ Φιλελεύθεροι ἀκόμη ἔχοντες λόγους νὰ μὴ ἐνθουσιάζωνται ἀπὸ πολλὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι μένουν πιστοὶ εἰς αὐτὸν ἁπλῶς καὶ μόνον διότι τὸν θεωροῦν ὡς ἐξασφάλισιν κατὰ τῆς ἐκ νέου ὑποταγῆς τῆς χώρας εἰς τὴν στρατοκρατίαν.

Πόσον ἠπατήθη καὶ ὁ λαὸς καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπιβολῆς τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τῶν «παραγόντων» ἀποδεικνύουν αἱ ἐν Μακεδονίᾳ ἐκδηλώσεις ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὸν κ. Πάγκαλον. "Ολη αὐτὴ ἡ ἀπεχθὴς πολλάκις εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς πολιτικῆ δικτατορία τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ ἐξευτελίζουσα —παρὰ τὰ προσχήματα— τὸν κοινοβουλευτισμὸν καὶ μὴ φειδομένη τῶν ἐγυτέρων του, εἶνε ματαία καὶ ἀνωφελὴς ἀφοῦ δὲν ἐξαγοράζει, τοὐλάχιστον, τὴν ἀφάνειαν τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων.

Ἀλλὰ θὰ ἦτο πολύ, ἴσως, νὰ ἀξιοῖ κανεὶς ἀπὸ τὸν κ. Ἐλευθέριον Βενιζέλον νὰ φανῇ αὐστηρός, ὡς ὑπεύθυνος κυβερνήτης, πρὸς στρατηγοὺς καὶ ἄλλους βαθμούχους, παλαιοὺς συνεργάτας του εἰς ἀνατροπὰς καὶ ἐπαναστάσεις, μεθ' ὧν τὸν συνδέει κάποια βαθυτέρα ψυχολογικὴ ὁμοιογένεια.

Καὶ ἀπομένει, δυστυχῶς, ὡς μόνον θετικὸν πόρισμα, ἡ διαπίστωσις τοῦ γεγονότος, ὅτι δὲν εἶνε καθόλου ἀσυμβίβαστος ἡ πολιτικὴ δικτατορία τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων πρὸς τὸν παρασκηνιακὸν «παραγοντισμόν».

ΠΕΡΙ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

ΙΗΣΟΥΣ

Α'.
Η ΚΟΣΜΟΪΣΤΟΡΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ

«Ὁλόκληρος ὁ Χριστὸς δὲν φανερώθηκε ἀκόμα ἐπάνω στὴ γῆ. Ἡ εἰκὼν τοῦ Θεανθρώπου εἶνε ἀνάγκη νὰ τελειωθῇ.»

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ κ. Ν. ΛΟΥΒΑΡΙ

Εἰς τοὺς στίχους αὐτοὺς τοῦ Ἀγγέλου Σιλεσίου διατυπώνεται μὲ πολλὴν σαφήνειαν ἡ παλαιὰ ἀντίθεσις τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ κατὰ σάρκα καὶ τοῦ Χριστοῦ ἐν δυνάμει. Ὁ πρῶτος εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἱστορικῆς ἐρεύνης, ἡ ὁποία προσπαθεῖ διὰ τῆς κριτικῆς τῶν πηγῶν καὶ διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων νὰ ἀνασυγκροτήσῃ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν. Ὁ ἄλλος εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἱστορίας εἴκοσι αἰώνων, ἡ προσωπικότης, ἡ ὁποία ἐπιδέχεται ἀμετρήτους ἑρμηνείας, εἰς τὴν ὁποίαν προβάλλονται καὶ ἐπανευρίσκονται τὰ ἰδανικὰ ἑκάστης ἐποχῆς καὶ τῆς ὁποίας ἡ πλήρης εἰκὼν δὲν ἀποκαλύπτεται εἰς οὐδέν παρόν, συντελουμένη ἀενάως καὶ διαρκῶς. Διότι ἡ ἱστορία εἶναι ἐνεργὸς δημιουργία εἰκόνων, δὲν εἶναι ἁπλῆ ἔκθεσις καὶ περιγραφὴ οὔτε ἀπεικόνισις καὶ διατήρησις ἐκείνου, ποῦ ὑπῆρξε μιὰ φορά. Δὲν εἶναι ἀποκατάστασις πραγματικότητος, ἀλλὰ ἀξιολογικὴ θέσις, ἐνόρασις ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ποθοῦμεν καὶ εἰμεθα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ συνέχιοις τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τῆς ἱστορικῆς προσωπικότητος εἶναι, ὅπως εἶπε μεγάλος ἱστορικός, «μαγεία», θρησκευτικὸν φαινόμενον, ἀπηλλαγμένον ὡς τοιοῦτον ἀπὸ πᾶσαν μηχανικὴν καὶ λογικὴν ἐπίδρασιν. Ἡ τελευταία αὕτη εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς χαρίζῃ λογίαν ἀλήθειαν· ἀλλά, ὅπως λέγει ὁ Γκαῖτε εἰς τὸν Ἐκκερμαν, ὡ ἔλλειψις ἐσωτερικοῦ πλούτου ἀπὸ τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἐρευνοῦν καὶ γράφουν, κάμνει, ἀντὶ τῆς πιωχῆς ἀληθείας, τὴν ὁποίαν μᾶς δίδουν, νὰ χάνωμεν κάτι μεγάλο, ποὺ θὰ ἦτο καλύτερον εἰς ἡμᾶς. Τί νὰ τὴν κάνωμεν μίαν τόσον πιωχὴν ἀλήθειαν!» Ἡ ἀληθινὴ ἱστορία εἶναι ποίησις, ὄχι ὅμως συνειδητὴ καλλιτεχνικὴ ἐφεύρεσις, οὔτε ἀκλοζωγραφισμένη τακτοποίησις τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ προϊὸν τῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ τὴν μεγάλην ἱστορικὴν μορφήν. Τοιαύτη ποίησις ἔχει πάντοτε δίκαιον, εἶναι, ὡς διέγνωσεν ὁ Ἀριστοτέλης, φιλοσοφικωτέρα τῆς αὐστηρᾶς ἱστορίας, καὶ μεταβάλλει τὸ παρελθὸν εἰς διαρκὲς παρόν, ἐμβάλλουσα αἰωνιότητα εἰς τὰς ἱστορικὰς στιγμάς, αἱ ὁποῖαι οὐδέποτε ἐπαναλαμβάνονται. Αὐτὴν τὴν διάκρισιν μεταξὺ τοῦ πιωχοῦ ἱστορικοῦ δεδομένου καὶ τῆς αἰωνίας διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἱστορικῆς ἀληθείας μᾶς τὴν ἐχάρισαν οἱ χρόνοι τοῦ γερμανικοῦ ἰδανισμοῦ καὶ οἱ κλασσικοὶ ποιηταὶ τῆς Γερμανίας, οἵτινες ὑπερενίκησαν τὴν ἀνιστόρητον καὶ ἀψυχολόγητον Διαφώτισιν καὶ ἀνεκάλυψαν τὴν προσωπικότητα μεσὰ τοῦ δαιμονικοῦ της βάθους. Ἐκτοτε ἱστορικὴ κατανόησις καὶ ἑρμηνεία σημαίνουν ἀνάκλησιν τοῦ παρελθόντος ἐκ τοῦ τάφου του διὰ τῆς θαυματουργοῦ δυνάμεως τοῦ ἑκάστοτε παρόντος. Ἡ ἀνθρωπότης δύναται νὰ ἐπισκοπήσῃ τὸ παρελθὸν μόνον ἀπὸ τῆς βαθυδίου, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἑκάστοτε ἵσταται. «Γιὰ μᾶς, φίλε μου, οἱ χρόνοι οἱ περασμένοι, βιβλίο μ' ἑφτὰ σφραγίδες εἶναι. Αὐτό, ποὺ πνεῦμα τῶν καιρῶν τὸ λὲς ἐσύ, τὸ ἴδιο σας τὸ πνεῦμα, ἀφέντη, εἶναι, ποῦ μέσα καθρεφτίζονται οἱ καιροί». Προβάλλοντες εἰς αὐτὸ τὰ ἴδια ἡμῶν ἰδανικὰ καὶ τὰς ἰδίας ἀξίας καθιστῶμεν αὐτὸ εἰκόνα, σύμβολον, ἀλληγορίαν καὶ μεταβάλλομεν εἰς παρὸν ὅ,τι καταρρέει διαρκῶς εἰς τὸν ἀχανῆ ὠκεανὸν τοῦ χρόνου. Τὸ πνεῦμα καὶ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον καταχέει ἐπὶ τοῦ ροῦ τῶν ἱστορικῶν φαινομένων, ζωντανεύει τὴν ἱστορίαν, τὴν ξυνᾷ ἀπὸ τὸν θάνατον. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐργάζεται καὶ τὸ ἑκάστοτε παρὸν πρὸς ἀποτέλεσιν τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ κατὰ τὴν συντέλεσιν τῶν αἰώνων ὁλόκληρος ὁ θεάνθρωπος εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχήν. Ἡ εἰκὼν αὐτή, εἰς τὴν ὁποίαν εἰργάσθησαν μέχρι τοῦδε γενεαὶ γενεῶν, ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἥλιον, μεταβαίνοντα διαδοχικῶς ἀπὸ ζωδίου εἰς ζῳδίον κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου πορείαν του, ἵνα προσλάβῃ ἕνας ἄρτιος ἀθλητὴς, μὲ τὸ ἁρμονικὸν ζύγισμα τοῦ σώματός του, τὸ ὁποῖον λαμβάνει τὴν στιγμὴν τῆς μεγάλης προσπαθείας τὰ ἁρμονικώτερα καμπυλώματα. Καὶ τί ὡραία ἡ φορὰ του καὶ πόσον καλὸν τὸ ὕψος τῆς ὁρμῆς του. Πῶς νὰ μὴ θαυμάσῃ κανεὶς καὶ τὴν χαρούμενην ἐκείνην εὐλυγισίαν τοῦ Καραγιάννη ποῦ ἐνίκησεν εἰς τὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ· Τὸ σῶμά του ἀνῆρχετο ὡς ἕλιξ.

Τὰ ἑλληνικὰ παιδιὰ ποῦ ἠγωνίσθησαν χθὲς ἔδειξαν ἀξιοπρεπέστατα εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς εἶς τὸν τόπον μας δὲν ἐβλάστησε τυχαίως. Τὰ σώματα πολλῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν εὐπλαστα, εὐλύγιστα, καλλίγραμμα καὶ σφριγηλά, ἤμποροῦσαν νὰ συγκριθοῦν πρὸς τοὺς ἀρτίους προπονημένους συναθλητὰς τῶν χθεσινῶν ἀγώνων.

Ὁ Νοὲλ, ὁ Γάλλος σφαιροβόλος, εἶχε μίαν ἀφέλειαν εἰς τὴν ὁρμήν του ποῦ ἐπροκάλει κατάπληξιν καὶ ἐνθουσιασμόν. Ὁ Σερᾶ Μαρτὲν τὸ νευρῶδες αὐτὸ παιδὶ τοῦ διεθνοῦς πρωταθλήματος ἐκέρδισεν ὡσὰν εἰς περίπατον τὸν δρόμον τῶν 800 μέτρων. Ἀλλὰ δύο Ἄγγλοι μᾶς ἔδωσαν ρίγη συγκινήσεως μὲ τὴν ἐπίδοσίν των εἰς τὸν δρόμον. Ὁ πρῶτος, ὁ Τσίνταλ, εἰς τὸν δρόμον μετ' ἐμποδίων. Πηδοῦσε τὰ ἐμπόδια ὡσὰν νὰ τὰ ἐδρασκέλιζε καὶ τὸ σῶμά του ἐζυγίζετο εἰς τὴν αἰχμὴν τῶν ποδιῶν του πρὶν ἀπὸ κάθε νέαν ἀφόρμησιν. Ὑστάτην ὅμως συγκίνησις ὑπῆρξεν ὁ δρόμος τῶν 5000 μέτρων. Δώδεκα φορὲς ὁ γῦρος τοῦ στίβου. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἄγγλος Πάμφρεϋ ἠγήθη τῶν δρομέων. Καὶ ἡ πάλη διεξήχθη διὰ τὴν δευτέραν θέσιν τὴν ὁποίαν διεξεδίκησαν ὁ Ἄγγλος Μόργκαν, ὁ Τσουκαλᾶς καὶ ὁ Μαυροκορδᾶτος. Ἡ πάλη ὑπῆρξε πραγματικῶς θερμὴ καὶ ἡ ζωηρότης της συνεκλόνισε τὰ πλήθη. Ἀλλὰ εἷς κάθε γῦρον τοῦ στίβου τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ἐθέριζε μὲ τὰ χειροκροτήματά του τὸν πρωτοπόρον Πάμφρεϋ, μέχρις ὅτου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐργάσθησαν ἀκριβῶς τὴν ὡραίαν ἀθλητικὴν φυσιογνωμίαν, τὴν ἀγνὴν προσπάθειαν καλυτερεύσεως μιᾶς ἐξησφαλισμένης πλέον νίκης, τὸν Πάμφρεϋ μὲ τὴν δροσερόν του ἀθλητικὴν ἐμφάνισιν. Δεύτερος καὶ τρίτος οἱ "Ελληνες ἐτίμησαν τὸν ἀθλητισμόν μας μὲ τὴν ὡραίαν των ἐπίδοσιν καὶ τὸν θαυμαστὸν ρυθμὸν τῆς προσπαθείας των.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΤΕΜΙΝΤΟΦ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ
(1914—1916)
ΤΑ ΠΡΟΗΓΗΘΕΝΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ 8)21 ΙΟΥΝΙΟΥ

15ον

Ἂν καὶ ἐφαντάζετο κανεὶς ἀκόμη τότε τὴν ἐποχήν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀσχολοῦμαι, ὅτι ἦτο ἐνδεχομένη στρατιωτικὴ ἀντίστασις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς προελάσεως τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της, τὸ ζήτημα τῆς ἀποστρατεύσεως συνεζητήθη οὐχ ἧττον κατὰ τὰς συγκεντρώσεις μας. Οἱ πράκτορες τῆς ἀγγλογαλλικῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν, πάντοτε διατελοῦντες ἐν ἀνησύχῳ ταραχῇ, μᾶς παρίστανον τοὺς κύκλους τῶν ἀξιωματικῶν ὡς ἐστίας ἐχθρικὰς πρὸς τὴν Ἀντάντ. Τί θὰ ἔκαμνεν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἐν περιπτώσει ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως, στεφομένης ὑπὸ ἐπιτυχίας; "Εχων ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Βασιλέως, ἤμην, ἀληθῶς, ὀλιγώτερον ἀνήσυχος μερικῶν συναδέλφων μου, φοβουμένων φιαχαιριὰν ἐκ τῶν νώτων· εἴχομεν ἐνδείξεις ὅτι τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον ἀνέπτυσσε πολιτικὴν δρᾶσιν, ὅτι ὁ συνταγματάρχης Μεταξᾶς ἐσχημάτισε μίαν «στρατιωτικὴν ἕνωσιν», ἥτις, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ὑπερήσπιζε τὸν Βασιλέα, εἶχε σκοπὸν νὰ σπείρῃ τρομοκρατίαν εἰς τὰς τάξεις τῶν φιλελευθέρων φίλων μας καὶ γενικῶς ν' ἀντιστῇ κατὰ τῶν συμμαχικῶν μέτρων. Αὐτὸ ἦτο ἐν προοιμίοις τῆς προσεχοῦς ὀργανώσεως τῶν «ἐπιστράτων», τῶν ἐφέδρων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ δραστηριότης προπαγάνδα ἐπρόκειτο νὰ ἐξάψῃ τὰ πνεύματα ἐναντίον μας. Ἀναμφιβόλως, περισσότερον τῆς Ἀντάντ, ὁ βενιζελισμὸς ἦτο ὁ στόχος των, τὸ ὅπλον ἐστρέφετο κυρίως κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀντιπάλου. Θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ φοβῆται μὴ ὁ Βασιλεὺς ζημιωθῇ ἐκτιθέμενος ἐκ τῶν ὑπερβασιῶν τῶν ἰδίων του θεραπόντων. Ἤκουον κοινολογούμενον ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ κ. Βενιζέλου διέτρεχε κίνδυνον καὶ ἐννοεῖται ὅτι τοιαύτη τις ἀπόπειρα ἐναντίον του θὰ συνεπήγετο βαρυτάτας συνεπείας διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Βασιλεὺς ἀσφαλῶς θὰ ἐθεωρεῖτο ὑπεύθυνος μιᾶς πράξεως, τὴν ὁποίαν πρῶτος θ' ἀπεδοκιμαζεν.

Ἡ Κυβέρνησις Σκουλούδη, πρὸ τῆς ἐνδείας τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας δάνειον 150.000.000 φράγκων διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀναγκαίας δι' τὸν ἐν ἐπιστρατεύσει στρατὸν δαπάνας. Ταυτοχρόνως ἐβολιδοσκόπει καὶ τὰς διαθέσεις τῶν Συμμάχων ἔναντι τῆς ἐπιστρατευμένης Ἑλλάδος. Εἴχομεν, εἶναι ἀληθές, μερικὰς πληροφορίας ἀνεξακριβώτους, περὶ διαπραγματεύσεων μεταξὺ Βερολίνου καὶ Ἀθηνῶν, διὰ τὴν σύναψιν δανείου ἐν Γερμανίᾳ. Αἱ μυστικαὶ αὐταὶ διαπραγματεύσεις μᾶς ἀνησύχουν, λόγῳ τῶν πολιτικῶν ἢ ἄλλων ὅρων, ὑφ' οὓς δυνατὸν ἡ Γερμανία νὰ παρεῖχε τὴν συγκατάθεσίν της δι' οἰκονομικὴν ἀρωγήν. Νέον ἀντικείμενον ἀνησυχίας, δυσπιστίας καὶ προφυλάξεων. Διηρτώμεθα συχνάκις, τῇ βοηθείᾳ τίνων μέσων κατώρθωνεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐπαρκῇ, μὲ τοιαύτην ἔνδειαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν της καὶ συγχρόνως εἰς τὰς μεγάλας δαπάνας τοῦ στρατοῦ. Οἱ συνάδελφοί μου δὲν ἀπεῖχον ἀπὸ τοῦ νὰ ζητήσουν, εἰς ἀντάλλαγμα χρηματικῆς ἐξυπηρετήσεως τὴν ἀποστράτευσιν. Ὁ κ. Βενιζέλος, ὅν συνεβουλεύθησαν, ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἀξιώσεως αὐτῆς. Ἀλλ' ὑπέβαλεν ἐν ἐνδιαφέρον σχέδιον, συνισταμένου εἰς ἐξάρτησιν τῆς παροχῆς τοῦ δανείου ὑπὸ τῶν Συμμάχων, ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως, ἣν θ' ἀνελάμβανεν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἑνωθῇ μὲ τοὺς Συμμάχους κατὰ τῆς Βουλγαρίας, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, ἐνῶ ὑφίσταντο προθεσμίαι, δὲν κατῆγεν ἡ Γερμανία ἀξιόλογόν τινα στρατιωτικὴν ἐπιτυχίαν. Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο ὑποχρεωμένη, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, νὰ τηρῇ εὐμενῆ οὐδετερότητα· θ' ἀνεκάλει τὰ στρατεύματά της πρὸς τὰ ὀπίσω, ὅπου οἱ Σύμμαχοι θὰ προεβαινον εἰς ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐξοπλισμὸν αὐτῶν. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Βενιζέλου, θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀποφασίσῃ ὁ Βασιλεὺς νὰ βαδίσῃ κατὰ τῆς Βουλγαρίας (μόνης), ἅπαξ ἐξεδήλουν οἱ Σύμμαχοι τὰς μαχητικὰς των ἱκανότητας ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ ἀπόκρουσις τῶν ὅρων τούτων ὤφειλε, κατ' αὐτόν, νὰ ἐπιφέρῃ ἀρνησιν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως καὶ τότε θὰ ἐζητεῖτο ἡ ἀποστράτευσις. "Αν, ἀντιθέτως, ὁ Σκουλούδης ἀπήντα ἀποδεχόμενος, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλου ὅτι ἦτο διατεθειμένος νὰ φύγῃ ἐκ τοῦ μέσου καὶ νὰ παραιτηθῇ πάσης ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀρκεῖ νὰ ἐξήρχετο ἡ Ἑλλὰς τῆς οὐδετερότητος. Κατ' αὐτόν, ἡ Γερμανία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ κανένα λόγον νὰ δανείσῃ χρήματα εἰς μίαν χώραν, τῆς ὁποίας ἡ οὐδετερότης ἦτο εἰς τοιοῦτο σημεῖον ἠγνυμένη. Ἠπατᾶτο, καθόσον, ἐν ἀγνοίᾳ μας, ἐπραγματοποιήθη ἡ σύναψις δανείου ἐν Γερμανίᾳ.

Ὁ σὲρ Φράνσις Ἔλιοτ ἐφρόνει ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιτύχωμεν περισσότερόν τι ἀπὸ τὰς ἀνανεωθησομένας διαβεβαιώσεις περὶ εὐμενοῦς οὐδετερότητος, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διαστήματος, ὅπερ θὰ προηγεῖτο τῆς ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος, δηλαδή: ἐγκατάστασιν ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ἀποστυμούλης, διὰ τὴν συνενοχὴν τῆς ὁποίας μετὰ τῶν Γερμανῶν πρακτόρων οὐδεμία, κατ' αὐτόν, ὑπῆρχεν ἀμφιβολία. Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, ἤθελον σοβαρὰ ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τούτου. Ἐλλιοτικῆς συνεργασίας μὲ τὴν Γαλλίαν μοῦ ἐφαίνετο δσημέραι ὀλιγώτερον δυνατή. Ὁ Βασιλεύς, ἀπὸ μέρους του, δὲν εἶχε προσχωρήσει εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ θριάμβου τῆς Ἀντάντ: κατὰ τὰς ἐνδόξους ἡμέρας τοῦ Βερντέν, αἱ ὁποῖαι ἀνέτελλον πόλαι. Θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ φοβῆται μὴ ὁ Βασιλεὺς ζημιωθῇ ἐκτιθέμενος ἐκ τῶν ὑπερβασιῶν τῶν ἰδίων του θεραπόντων. Ἤκουον κοινολογούμενον ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ κ. Βενιζέλου διέτρεχε κίνδυνον καὶ ἐννοεῖται ὅτι τοιαύτη τις ἀπόπειρα ἐναντίον του θὰ συνεπήγετο βαρυτάτας συνεπείας διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Βασιλεὺς ἀσφαλῶς θὰ ἐθεωρεῖτο ὑπεύθυνος μιᾶς πράξεως, τὴν ὁποίαν πρῶτος θ' ἀπεδοκιμαζεν.

Ἡ Κυβέρνησις Σκουλούδη, πρὸ τῆς ἐνδείας τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας δάνειον 150.000.000 φράγκων διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀναγκαίας δι' τὸν ἐν ἐπιστρατεύσει στρατὸν δαπάνας. Ταυτοχρόνως ἐβολιδοσκόπει καὶ τὰς διαθέσεις τῶν Συμμάχων ἔναντι τῆς ἐπιστρατευμένης Ἑλλάδος. Εἴχομεν, εἶναι ἀληθές, μερικὰς πληροφορίας ἀνεξακριβώτους, περὶ διαπραγματεύσεων μεταξὺ Βερολίνου καὶ Ἀθηνῶν, διὰ τὴν σύναψιν δανείου ἐν Γερμανίᾳ. Αἱ μυστικαὶ αὐταὶ διαπραγματεύσεις μᾶς ἀνησύχουν, λόγῳ τῶν πολιτικῶν ἢ ἄλλων ὅρων, ὑφ' οὓς δυνατὸν ἡ Γερμανία νὰ παρεῖχε τὴν συγκατάθεσίν της δι' οἰκονομικὴν ἀρωγήν. Νέον ἀντικείμενον ἀνησυχίας, δυσπιστίας καὶ προφυλάξεων. Διηρτώμεθα συχνάκις, τῇ βοηθείᾳ τίνων μέσων κατώρθωνεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐπαρκῇ, μὲ τοιαύτην ἔνδειαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν της καὶ συγχρόνως εἰς τὰς μεγάλας δαπάνας τοῦ στρατοῦ. Οἱ συνάδελφοί μου δὲν ἀπεῖχον ἀπὸ τοῦ νὰ ζητήσουν, εἰς ἀντάλλαγμα χρηματικῆς ἐξυπηρετήσεως τὴν ἀποστράτευσιν. Ὁ κ. Βενιζέλος, ὅν συνεβουλεύθησαν, ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἀξιώσεως αὐτῆς. Ἀλλ' ὑπέβαλεν ἐν ἐνδιαφέρον σχέδιον, συνισταμένου εἰς ἐξάρτησιν τῆς παροχῆς τοῦ δανείου ὑπὸ τῶν Συμμάχων, ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως, ἣν θ' ἀνελάμβανεν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἑνωθῇ μὲ τοὺς Συμμάχους κατὰ τῆς Βουλγαρίας, εἰς περίπτω

'Οθωμανικήν Αθηναϊσταρίαν καὶ αἱ Δίγ-πτιαι στρατιῶται καὶ ναῦται ἀς ὑποτελεῖς τῆς Τουρκικῆς Ἐπικράτειας κατὰ τῆς ἐπαναστατικῆς Ἑλλάδος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐν ἀξίζει νὰ σημειωθῇ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ τὰς ὀρατικὰς τελευτὰς δὶα τὴν ἐπίτευ-ξιν τῆς Ἑλλάδος, παρέστησε καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἀνάπτυσσουσα τῆς ἐλευθέρας πλέον καὶ φίλης χώρας, τὴν ἀποίαν ἀφεδεύει ὁ Νέ-τος.

ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ 'Ορθὸν εἶναι νὰ δοθῇ καὶ εἰς τοὺς νοσηλευομένους εἰς τὰ νοσηλευτήρια τῆς Τουρκικῆς Ἐπικράτειας κατὰ τῆς ἐπαναστατικῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τὸ ἐπίδομα τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τῶν στρατευμάτων τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν.

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΟΝ τὸ «Πάσσο». Τὰ ὀκτρὰ συνδιάστατα, τὰ ἐπιφορτίοντα τὴν πλατεῖαν τῶν Ἀνατολικῶν, ἐξακολουθοῦν νὰ καθηγοῦνται μὲ ἀκαταπόνητον ζῆλον καὶ συνδέωνται τὰ ἀπαλλάσσοντα τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας. Αἱ Ἀθῆναι κάνουν τὴν ἐν-τύπωσιν ὅτι ἀπέρχονται ἐγκαταλείπουν τὴν ἐπιτυχίαν σημεῖά των. Καὶ τοῦτο λόγῳ τοῦ ἀναπολήτου ποὺ ἐπιδεικνύουν γε-νικῶς. Εἶδ' ἀφοῦ, καλὸν ἡ καλόν, ἀπογοητεύθη νὰ σπουδάσῃ εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Ἀνατολικῶν ὁ τέρας τοῦ γνωστοῦ σκοπευτοῦ. Ὁ σχετικὸς ἔγκωμιαστὴς τὸ ἔτρεχε ἤδη τετάρτου μὴ πλέον λεπτὰ. Μὲν σπίτια, ποὺ Θεοῦ, ἡ σφυρὶς τοῦ Λάκκου Σκὶ ἔν ἀπόνον πρωτόγονον. Πρὸ πάντων περὶ ἀπλουστάτης ὀργανοποιήσεως τῶν ἀσκήσεων τῆς πλατείας αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦν μόνον καὶ κυκλώμενα δυσεξήγητα πλάτη. Τὸ σπουδαιότερον ἔργον εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐπιμονή. Ὅταν διαρρεύσωσιν τε-τράμηνα ἀφ' ὅτου ἔβη ἐν συντελεσθῇ καὶ ἡ πολλὸν ἀραιῶν

τερον να κυκλοφορή Εσπερίους άντίκαια σε τά ξαπλώμα ήσυ.

Εις την στρατιωτικην της Μάτα Χάρι δεν ή ζουσιόστο πλατεία χαμιά. Ήτο Ολλανδή, και αυτικής σιδητίας προς τοντος ήτο δυκατορίτη χορώτερα δηρωπαϊκής γενεάς. Ήτο ένας ψώρος ταιρούμε, ο οποίος τρόπος να τή κρίνουν ανωμαλίες διογενείς αίτινες έπαλούσαν την δίωτερον τυχεον ταξιδεύοντας. Ομολογουμε, λοιπόν να προβλεφθή κάπως δικαιολογία της ένθρωπης της όπως επεσκεφή τό Παρίσι εις τους εν Ολυνδία, λοιπόν, Γάλλους άντιπροσώπους. Ο πρόεδρος την άπολύτως πιστεντην δικαιολογία, δι, βέτι ν' αναλύση τον έαυτόν του από τις σχέσεις της συνοικησίαν, όταν τόν ειδοποίησε ή αρόδος της ξενοδοχείας και ισχυρά Γάλλοι έπιστρων κοί Μάτα Χάρι έλειψαν δι' ένα μήνα. Ο ξενοδόχος δε τόν έπεμψε τους λογαριασμούς του.

Ο Αρχηγός της Γερμανικής υπηρεσίας κατασκοπείας ερωδιασεν αύτην μι τόν αριθμόν 14.500 χρυσές δραχμάς δια τά εξοδά της. Ανατρέχων τη προτέρα υπηρεσία του, ο Αρχηγός αύτη συνελαβε τη πρεπίδεη είς γνώσιν της την Άγγλικήν κατασκοπείαν. Ο άπλα διέβλεψε την πόρρωσιν της είς τό εν Παρισίοις τμήμα των Άγγλων κατασκόπων, τους οποίους ήξερε καλά προτέτοκα. Ήτο ο κύριος Κοντεσ, Θεσσαλονίκης. Τά λοιπά τά γνωστά της κατασκοπείας δεν ενδιαφέρουν τόν Αρχηγόν της Κεντρικης Διευθύνσεως της Γερμανικης Κατασκοπείας. Δι' αύτο και τόν έστειλε στο Βερολίνο, όπου θα υποβληθή εις τον ανακριτήν του.

Εις τας Αθήνας τα διαδόματα θα διεκινούσαν την ανησυχητικήν του θανάτου του πρωτοπόρου Πρασίας περιβαλλοντος τον ενοχοποιητικόν του θανατου ο θανατος του θανατου ο θανατος του θανατου ο θανατος

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΙΤΑΛΟΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ Μ. ΑΝΤΑΝΤ

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΠΟΜΟΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ ταξείδιον τοῦ Οὐγγρου πρωθυπουργοῦ κ. Μπέτλεν εἰς Ρωμην προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ γαλλικοῦ Τύπου, ἰδίως κατόπιν τῆς προηγηθείσης συνάψεως Αὐστροϊταλικῆς συνθήκης.

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπισήμων γαλλικῶν κύκλων ἐπὶ τῆς νέας ταύτης ἐκδηλώσεως τῆς ἰταλοουγγρικῆς φιλίας, μαρτυρούσης ὅτι ὁ φασισμὸς προσπαθεῖ νὰ διευρύνῃ τὴν ἐπιρροήν του εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην. «Τὸ γεγονός, γράφει, συσχετιζόμενον μὲ τὴν ἰταλοαυστριακὴν προσέγγισιν σημειώνει νέον σταθμὸν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας, τείνουσαν νὰ δημιουργήσῃ ἓν κέντρον ἰσχυρότερον τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ».

Σχετικῶς ἡ «Σουάρ» γράφει ὅτι χαρακτηριστικὸν τῆς σημασίας τοῦ γεγονότος εἶνε ὅτι ἡ Ρώμη ὑποδέχεται πανηγυρικῶς τὸν Οὐγγρον πρωθυπουργόν.

«Αἱ δύο δικτατορίαι, γράφει, εἶνε εὔκολον νὰ συνεννοηθοῦν δεδομένου ὅτι ἡ Ρώμη καὶ ἡ Βουδαπέστη εἶνε ἐναντίον τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ. Ὁ Ντοῦτσε προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔντασιν τῆς οὐγγρικῆς προσπαθείας κατὰ τῆς Γιουγκοσλαυΐας μὲ τὸν σκοπὸν νὰ περισφίξῃ τὸ Βελιγράδιον καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὴν ἰταλικὴν ἡγεμονίαν εἰς τὴν Βαλκανικήν. Ὁπωσδήποτε τὰ ἀποτελέσματα εἶνε ἀνεπαρκῆ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου παρὰ τὸ σύμφωνον τῶν Τιράνων καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Βουλγαρίας, ἰδίως εἰς τὰ διὰ τὴν Μακεδονίαν σχέδια, ἅτινα ἐξευδετερώνει ἡ ἀγγλικὴ ἀντίδρασις. Ἡ Ρουμανία δὲν ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς Μ. Ἀντάντ καὶ ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐφαρμόζουν ἰδίαν πολιτικήν».

Ἡ «Σουάρ» καταλήγει γράφουσα ὅτι οἱ συνδυασμοὶ τῆς Ἰταλίας εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην οὐδαμῶς τείνουν εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης καὶ σχετίζονται μὲ τὸν αὐξάνοντα γαλλοϊταλικὸν ἀνταγωνισμὸν εἰς τὴν Μεσόγειον.

ΨΥΧΡΑ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΞΕΦΡΑΣΕΝ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΩΣ ΤΗΝ ΠΙΚΡΙΑΝ ΤΟΥ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ, 13. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Ὁ κ. Βενιζέλος, οἱ ὑπουργοί, ὁ κ. Τσιριμῶκος καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι, ἀναχωρήσαντες τὴν δην μ.μ. ἐκ Μεσολογγίου ἔφθασαν εἰς Ἀγρίνιον τὴν δην μ.μ.

Εἰς τοὺς διαφόρους σταθμοὺς Αἰτωλικῶν, Ἀγγελοκάστρων, Καλύβια καὶ Δοκιμίων οἱ κάτοικοι παρηκολούθησαν μὲ καταφανῆ ἀδιαφορίαν καὶ ψυχρότητα τὴν ἄφιξιν τῶν ἐπισήμων. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Αἰτωλικοῦ οἱ συγκεντρωθέντες κάτοικοι προέβησαν εἰς ἀποδοκιμασίας μὲ φωνάς: «Κάτω ὁ Κανναδὸς ποὺ μᾶς ἐγέλασε».

Ἐπιτροπαὶ παρουσιασθεῖσαι εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὑπέβαλον διάφορα αἰτήματα ἀναφερόμενα κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἀποξήρανσιν τῶν ἑλῶν τῆς περιφερείας. Ὁ κ. Βενιζέλος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ μελετήσῃ τὰ ζητήματα ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ του εἰς Ἀθήνας.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Εἰς τὸ Ἀγρίνιον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔτυχε ψυχροτέρας ὑποδοχῆς. Εἰς τὸν σταθμὸν τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ Δήμαρχος, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ αἱ ἀρχαί. Παρὰ τὰς καταβληθείσας προσπαθείας τῶν γερουσιαστῶν ὅλης τῆς περιφερείας, οἵτινες καὶ συνώδευον τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἐλάχιστος κόσμος παρέστη, ὑποδεχθεὶς ψυχρότατα τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιβὰς αὐτοκινήτου κατηυθύνθη ἐν μέσῳ τῆς παγερᾶς ἀδιαφορίας τῶν κατοίκων εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποίου ὁμιλήσας πρὸς τοὺς ἐλαχίστους συγκεντρωθέντας κατοίκους δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποκρύψῃ τὴν πικρίαν του διὰ τὴν ψυχρὰν ὑποδοχὴν ἧς ἔτυχεν.

«Καὶ ἄλλοτε, εἶπεν, ἐπεσκέφθην τὸ Ἀγρίνιον, τὸ ὁποῖον ἦτο τότε ἡ Ἀκρόπολις τῶν Φιλελευθέρων. Βλέπω ὅμως τώρα ὅτι τὰ πράγματα μετεβλήθησαν. Δὲν ἔχει αὐτὸ σημασίαν.

Ὡς ἐπληροφορήθην ἐρχόμενος ἐδῶ, τὰ ζητήματα τὰ ἐνδιαφέροντα ὑμᾶς εἶνε ἡ ἀποξήρανσις τῶν ἑλῶν, ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν Εὐρυτανίαν, ἡ κατασκευὴ λιμένος ἐξαγωγῆς, ἡ περιστολὴ τῶν ἀγροζημιῶν, ἡ παροχὴ ἀγροτικῶν δανείων καὶ ἀγροτικῶν ἀσφαλειῶν. Θὰ φροντίσω δι' ὅλα ταῦτα. Ἐπληροφορήθην ἐπίσης καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Πρωτοδικείου. Ἀπαντῶ ὅτι ὄχι μόνον θὰ φροντίσω ἀλλὰ καὶ τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τοῦ Μεσολογγίου θὰ περιοδεύῃ ταχτικὰ εἰς τὸ Ἀγρίνιον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἴδρυσιν γεωργικῆς σχολῆς σᾶς λέγω ὅτι διὰ τὴν αἴτησιν αὐτὴν εἶμαι εὐτυχὴς. Θὰ φροντίσω διὰ τὴν ἴδρυσιν αὐτῆς. Πρὸ διετίας ὑπεσχέθην νὰ καταστήσω τὴν Ἑλλάδα ἀγνώριστον ἐντὸς τετραετίας. Τὸ ἔργον τοῦτο προχωρεῖ ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλὰς ἀγνώριστος μὲ τὴν ἴδρυσιν τοῦ πρωτοδικείου, ἀλλὰ μάνον μὲ τὴν λύσιν ζητημάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος».

Τέλος ὁ κ. Βενιζέλος ἐξηντωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ Ἀγρινίου.

Ἔμπροσθεν τῆς Δημαρχίας ἐστήθη ἐξέδρα κρεμαστὴ μὲ τὰ ἐθνικὰ χρώματα ἐντὸς τῆς ὁποίας κορασίδες μὲ ἐθνικὰς ἐνδυμασίας εὐρισκόμεναι, ἐψαλλον διάφορα ᾄσματα. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς αἰθούσης τῆς Δημαρχίας ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι ἐνδεδυμένοι μὲ ἐθνικὰς στολάς.

Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τὸν λόγον ἐδέχθη εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐπιτροπὰς τοῦ Ἐμπορ. Συλλόγου, τῶν Καπνεμπόρων καὶ ἄλλας. Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἐζήτησε τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὁδοῦ Ἀγρινίου - Καρδίτσης, τὸν ἔλεγχον τῶν ἔργων Λυσιμαχίας καὶ τὴν κατάργησιν τῶν προσωπικῶν κρατήσεων διὰ καθυστερήσεις φόρων ἐπιτηδεύματος. Οἱ καπνέμποροι ἐζήτησαν διδασκαλίαν τῶν παραγωγῶν πρὸς βελτίωσιν τοῦ εἴδους, ἐπίσης τὴν παροχὴν μακροπροθέσμων δανείων εἰς τὸ καπνεμπόριον καὶ τὴν ἵδρυσιν πρωτοδικείου. Ὡσαύτως τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ ἰδιωνύμου. Ὁ κ. Βενιζέλος ὑπεσχέθη, ἀφοῦ μελετήσῃ τὰ σχετικὰ ὑπομνήματα, νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα μέσῳ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, τοῦ ὁποίου ὁ διευθυντὴς παρίστατο κατὰ τὴν παρουσίασιν τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Βενιζέλος μετέβη εἰς τὸν προσφυγικὸν συνοικισμὸν Ἁγίου Κωνσταντίνου ὅπου κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ νέου συνοικισμοῦ Τσακαλέϊκα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ συνοικισμοῦ κ. Καραλῆς προσεφώνησε τὸν κ. Πρωθυπουργόν τονίσας ὅτι 2500 πρόσφυγες, ἀναμένοντες εἰσέτι ἀποκατάστασιν εἰς τὸ Ἀγρίνιον, ἐξαιτοῦνται ἤδη ταύτην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαντῶν ἐτόνισεν ὅτι αἱ μέλλουσαι νὰ ἀνεγερθοῦν 100 οἰκίαι, δέον νὰ θεωρηθοῦν ἐπαρκεῖς πρὸς τὸ παρόν, καθόσον ἡ σύναψις νέου δανείου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων εἶναι ἀδύνατος. Οἱ πρόσφυγες δέον νὰ γνωρίζουν, εἶπεν, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἡ συμπλήρωσις τῆς ἀποκαταστάσεώς των. Μόλις τελευταίως ἡ Κυβέρνησις ἐβλήκωσεν ὅτι τὰ προσφυγικὰ χρέη δέον νὰ ἐξοφληθοῦν ἐντὸς 15ετίας ἄνευ τόκων. Ἂν συνεπῶς οἱ ἤδη ἀποκατεστημένοι ἐξοφλοῦν κανονικῶς τὰ χρέη των, θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανελθὼν πάρεμεινεν ὀλίγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Παπαπέτρου ὅπου ἐδέχθη διαφόρους πολίτας καθὼς καὶ ἐπιτροπάς. Ἀκολούθως ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν κ. Δήμαρχον, τὸν ὁποῖον ηὐχαρίστησε διὰ τὴν γενομένην ὑποδοχήν. Ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη μεγαλοπρεπῶς.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, 13 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι ἐβράδυναν ἐνταῦθα τὴν 7ην ἑσπερινήν. Περὶ τὴν 8ην ἐπεβιβάσθησαν τῆς «Ἕλλης», ἥτις τὴν 10ην νυκτερινὴν ἀπέπλευσε διὰ Πειραιᾶ. Τόσον εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅσον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους ἐπροξένησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἡ ψυχρότης μεθ' ἧς ὑπεδέχθη αὐτὸν ὁ λαὸς τοῦ Μεσολογγίου, ὅστις ἐώρτασε μόνον τὴν ἐπέτειον τῆς ἐξόδου παγηγυρικῶς. Αἱ προσπάθειαι τῶν βενιζελικῶν ὅπως ἐκμεταλλευθοῦν κομματικῶς τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ λαοῦ τοῦ Μεσολογγίου ἀπέτυχον.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιον τὸν συνώδευσεν ὁλόκληρος λόχος στρατοῦ, ἐπιβὰς εἰς πρόσθετον ὄχημα τῆς ἀμαξοστοιχίας.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μὲ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι αὐτοῦ ἤρχισαν νὰ μελετοῦν τὴν ἐφαρμογὴν σειρᾶς μέτρων διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς μεταφορᾶς τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς εἰς τὰ κέντρα τῆς καταναλώσεως.

Τὰ μέτρα ταῦτα θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀρχίσῃ τὸ ταχύτερον ἡ ἐφαρμογή των.

Κατὰ παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πληροφορίας τὰ μελετώμενα ὑπ' αὐτοῦ μέτρα εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται ἀπολύτως ἡ μεταφορὰ τῶν προϊόντων μὲ μικρὰ ἔξοδα.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΘΕΙΣΑΝ ΔΥΣΦΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΠΑΓΚΑΛΙΚΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΘΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΟΙ ΤΥΧΟΝ ΑΝΤΙΠΕΙΘΑΡΧΙΚΩΣ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΙ

Νυκτερινὸν τηλεγράφημα τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνταποκριτοῦ μας ἀναφέρει ὅτι δυσφορία διὰ τὴν κατὰ τοῦ κ. Παγκάλου συνεπαγομένην τὴν καθαίρεσιν τούτου ἐξεδηλώθη καὶ μεταξὺ μερίδος τῶν ἀξιωματικῶν τῆς αὐτόθι φρουρᾶς, τινὲς τῶν ὁποίων ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Πλαστήρα. Ὁ Πάγκαλον δικαστήριον, ἀποφασισμένος νὰ μὴ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

Ἡ κρατεῦσα ἐντεῦθεν εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους ἐντύπωσιν συμπίπτει εἰς τὸ ὅτι ἀξία ἰδιαιτέρας σημασίας κίνησις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σημειωθῇ μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Μακεδονίας, ἀλλ' ὅτι μένουν ἐκδηλώσεις ἁπλῆς δυσαρεσκείας ὡς φιλικὸς διακειμένης πρὸς τὸν πρώην δικτάτορα. Αἱ ἐκδηλώσεις αὐταὶ φαίνεται ὅτι εὗρον ἀπήχησιν καὶ εἰς κάπως εὐρύτερον κύκλον λόγῳ τοῦ δημιουργουμένου ζητήματος τῆς ἐκπτώσεως τοῦ κ. Παγκάλου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντιστρατήγου εἰς περίπτωσιν ἐκτελέσεως τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως. Ἐκδηλώθη ἐπίσης ἔντονος δυσαρέσκεια ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῆς Βεροίας, ὅπου ἐγένετο ἰδιαιτέρα συζήτησις ἐν τῷ εἰδικῷ Διευθυντηρίῳ, περὶ ἧς ἐμιλεῖ καὶ ἡ ἐν τῇ 5ῃ σελίδι δημοσιευομένη ἐπιστολὴ τοῦ καστηρίῳ, περὶ ἧς ἐμιλεῖ καὶ ἡ ἐν τῇ 5ῃ σελίδι δημοσιευομένη ἐπιστολὴ τοῦ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κίνας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης ὑπ' ὄψει τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης πληροφορίαι, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἔλαβε κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν παρὰ τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Ὀθωναίου, μεθ' οὗ πράγματι ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς, ὅτι εὐδεμία κίνησις ἐσημειώθη μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν φρουρῶν τῆς Μακεδονίας ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐναντίον τοῦ κ. Παγκάλου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Προσέθεσεν ὁ κ. Σοφούλης ὅτι τόσον ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅσον καὶ αὐτὸς ἐτηλεγράφησαν εἰς τὸν κ. Ὀθωναίον ὅτι ἀποτελεῖ ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀμείλικτος τιμωρία παντὸς ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ παράβασιν τῶν καθηκόντων του ἤθελεν ἐκδηλώσει καὶ διάθεσιν ἔστω ἀναμίξεως εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκδικάσεως ὑπὸ τῆς Γερουσίας τῶν ἐναντίον τοῦ κ. Παγκάλου κατηγοριῶν διὰ παραπτώματα τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου. Οἱ προβαίνοντες τυχὸν εἰς τοιαύτας ἀντιπειθαρχικὰς ἐνεργείας ἀξιωματικοί, κατὰ τὸν κ. Σοφούλην, θὰ παραπέμπωνται ἀμέσως εἰς συμβούλιον πρὸς ἀπόταξιν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἰς οὐδεμίαν ἀπολύτως ἠθέλησε νὰ προβῇ ἀνακοίνωσιν ἐπὶ τῶν τηλεγραφηθεισῶν ἐκ Θεσσαλονίκης δηλώσεων τοῦ στρατηγοῦ Ὀθωναίου, ἐκδηλούντος τὴν συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησίν του πρὸς τὸν κ. Πάγκαλον καὶ παρέχοντος τὴν πληροφορίαν ὅτι πρὸ τῆς δίκης ἐζήτησε τὰς γνώμας τούτου ἐπὶ ζητημάτων τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀμύνης τῆς χώρας.

Η ΕΚΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ ΤΟΥ.-Η ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ

Σχετικῶς μὲ τὸ δημιουργούμενον ζήτημα τῆς ἐκπτώσεως τοῦ κ. Παγκάλου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντιστρατήγου εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατιώτου καὶ τῆς στερήσεως τῆς παρεχομένης εἰς αὐτὸν συντάξεως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε κηρυχθῇ ἐκτεθλεσθῇ ἡ ἀτιθηθεῖσα εἰς αὐτὸν ποινὴ ἡ ἐπαναλαμβανομένης τῆς δίκης ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἤθελεν ἐπιβληθῇ ὑπ' αὐτῆς ἀνάλογος ποινή, παρέχεται ἡ κάτωθι ἐξήγησις:

Κατὰ τὴν αὐστηρὰν ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22, ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ εἰς τὸν τέως δικτάτορα συνεπάγεται καὶ ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ βαθμοῦ του. Τοῦτο δὲ διότι καὶ προκειμένου περὶ καταδίκης εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δημοσίου ὑπαλλήλου, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔξομοιοῦνται οἱῥπουργοὶ αὐτὸν συνεπάγεται ἐκπτωσιν ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ λειτουργήματός του, ὁ δὲ κ. Πάγκαλος ἐνήσκει, ὡς πρωθυπουργός, καὶ τὸ λειτούργημα τοῦ ὡς ἀντιστρατήγου ἐφ' ὅσον ἐυρίσκετο ἐν ἐνεργείᾳ.

Δύναται ἐν τούτοις νὰ δοθῇ, κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς ὡρισμένους γερουσιαστικοὺς κύκλους ἐντύπωσιν, ἑρμηνεία εἰς τὸν νόμον δι' ἧς θὰ ἀπετρέπετο ἡ ἔκπτωσις τοῦ κ. Παγκάλου.

Η ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας συνεκλήθη αὐτὴ διὰ τὴν 10ην π.μ. τῆς μεθαύριον Τετάρτης εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν προκειμένου νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐπαναλήψεως ἢ μὴ ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Σώματος τῆς δίκης τῶν κ.κ. Παγκάλου καὶ Βογοπούλου διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Καζίνου τῆς Ἐλευσῖνος.

Ἡ εἰδικὴ συνεδρίασις προεκλήθη κατόπιν ὑποβληθείσης ἀπὸ μέρους τῶν κ. κ. Παγκάλου καὶ Βογοπούλου ἐνστάσεως κατὰ τῆς καταδικαστικῆς κατ' αὐτῶν ἀποφάσεως τῆς ἐπιβληθείσης ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ τριακονταμελοῦς δικαστηρίου τῶν γερουσιαστῶν καὶ αἰτήσεώς των ὅπως ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ἐπαναληφθῇ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῆς Γερουσίας συγκροτουμένης εἰς Δικαστήριον.

Κατὰ τὴν μεθαυριανὴν συνεδρίασιν τῆς Γερουσίας θεωρεῖται βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο καταστῇ δυνατὴ ἡ λῆψις ἀποφάσεως λόγῳ τῆς προκληθησομένης εὐρυτέρας συζητήσεως. Ἐπὶ τῇ προόψει τούτου ἀπεφασίσθη ἤδη ὑπὸ τοῦ προεδρείου τῆς Γερουσίας ὅπως ἡ συζήτησις συνεχισθῇ εἰς συνεδρίασιν ὁρισθησομένην διὰ τὴν 5ην Μαΐου, μὴ δυνατῆς ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα τῆς συνεχίσεώς της ἐνωρίτερον.

Μολονότι οὐδεμία πρόβλεψις εἶνε ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλὴς, δὲν ἀπεκλείετο ὑπὸ τῶν κύκλων τῆς Γερουσίας νὰ ἀποφασίσῃ αὐτὴ κατὰ πλειοψηφίαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς δίκης ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας της, συγκροτουμένης εἰς δικαστήριον.

Ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει, ἀπορριπτομένης δηλαδὴ τῆς αἰτήσεως περὶ ἐπαναλήψεως, θὰ ἐκτελεσθοῦν αἱ ἐπιβληθεῖσαι εἰς τὸν τέως δικτάτορα καὶ τὸν κ. Βογόπουλον ὑπὸτοῦ3Ομελοῦςδικαστηρίου ποιναί

ΔΥΟ ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΞ ΕΚΡΗΞΕΩΣ ΒΑΡΕΛΟΤΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Τραγικὸν δυστύχημα ἐσημειώθη χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Οἱ Βασ. Μεγαλούδης ἐτῶν 18, σανδαλοποιὸς καὶ ὁ φίλος του Ἰω. Θεοχαρίδης ξυλουργὸς ἐτῶν 18, ἠσχολοῦντο ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ πρώτου, πρὸ τοῦ Χατζηκυριακείου, εἰς τὴν κατασκευὴν βαρελοττῶν.

Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν βαρελοττῶν ἐξεκένουν οἱ ἀνωτέρω φυσίγγια δυναμίτιδος. Κατεσκεύασαν οὕτω περὶ τὰ 1000 βαρελόττα, ἅτινα ἔπρεπε κατόπιν νὰ δέσουν. Διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἐκάλεσαν καὶ ἕνα φίλον των ὅστις ὅμως φοβούμενος ἠρνήθη νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

Ὀλίγον ἀργότερον ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο ἀνερρίγη ἡ ποσότης τῶν βαρελοττῶν, ἐπηκολούθησε δὲ ἰσχυρὰ ἔκρηξις. Τὸ παράπηγμα καὶ τὸ παραπλεύρως τούτου ἀνετινάχθησαν εἰς τὸν ἀέρα.

Ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ πλῆθος κόσμου ἔσπευσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, ὅπου καὶ εὑρέθησαν ἐνώπιον τραγικοῦ θεάματος. Οἱ Βασ. Μεγαλούδης καὶ Ἰω. Θεοχαρίδης ἐφονεύθησαν κατακερματισθέντες, ἐτραυματίσθη δὲ θανασίμως ὁ πατὴρ τοῦ πρώτου Ἰω. Μ. Μεγαλούδης.

Η ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥΤΩΝΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι σχετικῶς μὲ τὴν ἀποφασισθεῖσαν συγκρότησιν μεγάλης κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀνατεθῇ ἡ μελέτη τοῦ ὅλου ὑπαλληλικοῦ ζητήματος, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ παράσχῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, τῆς ὁποίας θὰ μετάσχουν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, εὐρυτάτην δικαιοδοσίαν.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ θέσῃ τὰς βάσεις γενικωτέρας λύσεως τοῦ ὑπαλληλικοῦ ζητήματος κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα κάθε κομματικὸν ἐπηρεασμόν.

Οὕτω ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐξετάσῃ πλὴν τοῦ καταρτισθέντος καὶ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν καταστατικοῦ χάρτου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τὸ ζήτημα τοῦ μισθολογίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῆς ἀναγκαίας βελτιώσεως καὶ τῶν ἀνισοτήτων ποὺ παρουσιάζει τὸ ζήτημα τοῦ ὀργανισμοῦ ὅλων τῶν κλάδων τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ὑπουργείων καὶ τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν θέσεων. Ἐπίσης θὰ μελετήσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῶν συντάξεων.

Ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπιτροπῆς θὰ τεθοῦν ὑπὸ τῶν ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὅλοι οἱ φάκελλοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἤδη καταρτισθῇ ἐκ τῆς μελέτης τῶν σχετικῶν ζητημάτων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων εἰς τὰ ὁποῖα θὰ καταλήξῃ ἡ Ἐπιτροπή, θὰ καταρτισθοῦν τὰ σχετικὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας καταρτίζεται τὸ νομοσχέδιον περὶ ὀργανώσεως τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν. Τὸ νομοσχέδιον, κατὰ σχετικὴν ἀνακοίνωσιν, θὰ ὑποβληθῇ πιθανώτατα εἰς τὴν συγκροτηθησομένην κατὰ τὴν διάκεισιν τῶν διακοπῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν, θὰ παραπεμφθῇ δὲ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν κατὰ τὴν ὁλιγοήμερον ἐπαναληψιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς τὸν Μάϊον.

ΕΞΕΠΝΕΥΣΕΝ

Ο ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΡΩΜΕΝΗΣ ΤΟΥ

Εἰς τὴν Πολυκλινικὴν ἐξέπνευσε χθὲς ὁ κουρεὺς Ι. Μπουλούμπασης τὸν ὁποῖον εἶχε τραυματίσει προχθὲς διὰ σφαίρας περιστρόφου ἡ ἐρωμένη του Φω